

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa al cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

La carretera C-1412 de Jorba a Tremp

Sr. Director:

Les carreteres comarcals de Catalunya estan molt més ben senyalitzades que altres més importants que depenen de l'Estat. Però, a la comarca C-1412, ja fa més de 16 anys que van canviar moltes plaques de senyalització amb els rètols equivocats (amb només 17 km, entre Tremp i Isona n'hi ha 14) que indiquen que passa per Artesa de Segre, Solsona i Manresa, i cap d'aquests pobles tenen res a veure amb la comarca C-1412. Segons els mapes de carreteres de Catalunya, aquesta via surt de Tremp i passa, entre altres pobles, per Isona, Ponts, Calaf i arriba fins a Jorba. És inacceptable que després de tant de temps el departament de Foment no hagi canviat les dites plaques, i és de suposar que els ajuntaments afectats han demanat de corregir aquet desencert. Rectificar les moltes errades als projectes d'obra pública costa molts diners dels nostres impostos, aquestes despeses les haurien de pagar els tècnics que redacten els projectes i els que certifiquen les obres i, així, potser, esdevindrien més responsables i competents. Ja ho va dir el gran savi Albert Einstein: "La pitjor crisi d'un país o empresa és per la incompetència."

RAMIRO FITÉ I CASES. ISONA

Agraïment a la policia de Lleida

Sr. Director:

L'altre dia, a l'avinguda de Madrid cantonada amb plaça Espanya em van robar la bicicleta que tenia aparcada i lligada en un lloc habilitat. Immediatament vaig trucar a la Guàrdia

Urbana per informar-los dels fets. Alhora els vaig enviar la foto de la bici sostreta així com a amistosats, coneguts i xarxes socials per tal que se'n pogués fer la màxima difusió. A les 20.45 h i gràcies a la diligèn-

cia i bona feina de la Guàrdia Urbana, Servei de Sala de gestió dels Mossos, patrulla muntada amb bici i motoristes van aconseguir trobar el "paio" que me l'havia robada i que la intentava vendre al c/ Nord-Avinguda

Segre. Gràcies enormement per la vostra feina i entrega. Cada dia, i més en aquesta època de l'any som, molta gent que ens roben les "nostres cames" (la bici), i una mica dels nostres valors. Anem en bici per tenir

LA CARTA DEL DIA

Franciscans a Lleida, 800 anys

SR. DIRECTOR:

Moltes vegades, les ciutats es retroben amb moments importants del seu passat arran de projectes enquadrats en el seu progrés i desenvolupament. Això és el que va ocórrer a Lleida fa nou anys, en el decurs de les excavacions arqueològiques prèvies a la reforma de la plaça de Ricard Viñes. Els treballs van treure a la llum vestigis del Monestir de Sant Francesc, del segle XIII, que fou el convent més antic de la Corona d'Aragó i, segurament, el primer que tingué l'Orde dels Franciscans en tota la Península Ibèrica. Aquestes restes ens van remetre, de nou, al ric llegat de la història dels franciscans a la nostra ciutat i al moment fundacional que Lleida va viure després de la conquesta.

La creació de l'Estudi General el 1300, amb un important paper dels franciscans, és el punt culminant del brillant segle XIII de la història de la Lleida, al llarg del qual la ciutat rep els privilegis del govern municipal de la Paeria i de la Fira de Sant Miquel. Foren dos franciscans del convent de Lleida els encarregats de traslladar la petició formal de l' Studium –és a dir, la creació de l'Estudi General– al rei Jaume II per part del consell general de la ciutat. Així mateix, aquest Orde s'encarregà de la Lectura de l'Alba, la Càtedra de Teologia popular que s'oferia a la plaça de Sant Joan a partir del 1430 i que era finançada, com tot l'Estudi General als seus inicis, per la Paeria. Dos segles abans es produí una de les fites de la petjada dels franciscans a la ciutat, l'estada que féu Sant Francesc d'Assís l'any 1214 i el miracle que se li atribueix amb un jove malalt anomenat Joan. Aquesta escena es recull en una pintura

de Giotto, *Guarigione dell'uomo di Lleida*, que es pot contemplar a la magnífica basílica de Sant Francesc de la ciutat italiana d'Assís. Lleida és a l'obra de Giotto gràcies als franciscans. És difícil asseverar amb fidelitat rotunda que el primer convent que tingué l'Orde dels Franciscans a la Península fos el de Lleida, fundat el 1217, però tampoc no es pot negar. Sí que és cert que, com a mínim, fou un dels tres primers. Hi ha molts indicis, però, que les restes del convent localitzades a la plaça de Ricard Viñes representin l'origen de la presència franciscana a tota la Península Ibèrica. Es diu que l'origen de la fundació del convent de Lleida va ser la miraculosa curació de Raimon Barriac, amb qui els primers frares s'havien allotjat en el seu pas per Lleida. Raimon Barriac, home molt ric, creia que Déu augmentaria les seves riqueses si construïa un convent per als franciscans. El Pare Sanahuja, fraret, cronista i historiador franciscà, membre de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, posseïa una còpia del testament de Barriac però el document es va destruir durant la Guerra Civil del 36. Tot i això, el Pare Sanahuja mantenia el record que Barriac hi havia deixat escrit el seu desig de ser enterrat en el convent. Així ho fa constar Jill Webster, col·laboradora dels frarers i investigadora. També ho relata el Pare Sanahuja en la *Historia de la Seráfica Provincia de Cataluña*.

Vuit segles d'història deixen vestigis com els que vàrem trobar a les excavacions de Ricard Viñes i també deixen valors que es trameten, com els de la solidaritat, l'estima i la sensibilitat pel medi ambient i la dedicació als altres.

ÀNGEL ROS I DOMINGO. PAER EN CAP

un aire més net, per fer salut, per descongestionar la ciutat, perquè ens agrada aquest mitjà tan eficient, econòmic i saludable i no volem deixar de fer-ho. Aprofitem per demanar a l'ajuntament de Lleida i altres institucions la màxima sensibilitat per aconseguir un territori i una ciutat amiga de la gent que anem amb bicicleta, nosaltres us ho agrairem i com a col·lectiu treballarem pel respecte a tot el que ens envolta. Gràcies.

DIVINA FARRENY JUSTRIBÓ

Carta d'agraïment Sense Embuts 2016-2017

Sr. Director:

L'associació Sense Embuts celebrarà aviat el seu tercer aniversari. Per a tota la gran família que en formem part suposa un plaer extraordinari continuar treballant amb els i les adolescents i joves que hi participen i ho fan d'una manera ben activa. No ens volem oblidar, però, de fer arribar la nostra gratitud, moltes vegades manifestada internament, a totes aquelles entitats que, d'una manera ben desinteressada i extraordinàriament generosa, ens ajuden en la nostra tasca: Plus Fresc, l'ICE (Institut de Ciències de l'Educació) de la UdL, InnovaFisio i Ica Natura s'han mostrat sempre amb els braços oberts i ben disposats a col·laborar amb Sense Embuts. Així és que, des d'aquí, volem fer públic aquest agraïment, no només pel seu altruisme, sinó per formar part de la cara amable del nostre món, la que no es fixa només en guanys econòmics i és capaç de treballar per un benefici molt més important, el que afavoreix les persones. Gràcies!

LAURA CORTÉS. DIRECTORA DE SENSE EMBUTS

Envieu la vostra carta a cercle@segre.com. Una selecció més àmplia podeu trobar-la a SEGRE.com

COL·LABORACIÓ

Eurocrac?

XAVIER MAUREL
ECONOMISTA

LA UNIÓ Europea havia d'aconseguir una economia destinada a millorar el benestar dels seus membres. La crisi econòmica, però, va trencar les cohesions socials. Les desigualtats entre membres, i sovint entre regions, han crescut. Com a exemple, Alemanya gaudeix d'un PIB addicional del 7,6%, mentre que Espanya ha perdut un 10,1% del seu PIB. Alemanya s'ha dedicat a la reunificació de països de l'Est, aprofitant

la seva hegemonia i creant milions de consumidors, clients dels industrials alemanys: un continuat interès als negocis de l'Est, però no al benestar social, ni als sous dels treballadors. El Regne Unit, la gran Illa d'Europa, després d'un llarg període a la UE ha triat l'abandó del projecte europeu amb raons que fan sospitar una fugida. Aquest desertor s'ha caracteritzat per una tendència fugissera. Per exemple, sempre ha exigut l'aplica-

ció de diferències respecte a la resta de membres europeus. Com ha remarcat Carles Casajoana –economista i diplomàtic– assenyala que els britànics no han volgut, ni volen, acceptar l'euro; no accepten l'espai lliure de Schengen; no volen cedir cap mena de sobirania; no volen una Europa unida; no més Europa, menys. Estan trencant Europa. El trencament britànic té com a força gairebé única la seva empenta financera. Cal remarcar, però, que el banc "exemplar" més gran d'Europa, l'HSBC, era farcit de clients criminals de narcotràfic i terrorisme, d'intermediaris financers amb hipoteques brutes i gestions de bons tòxics, i l'asseguradora més important del món, AIG. Tan exemplar era el finançament britànic que

va haver de realitzar un espectacular rescat de banques angleses: Northern Rock, HSBC, Royal Bank of Scotland i Barclays Bank. El Regne està, de fet, limitat a la City de Londres. Amb dubtes de la continuïtat amb Escòcia i l'Ulster. Limitada però de dimensions enormes, la City londinenca és per on passa la meitat del comerç internacional de valors, el 70% dels eurobons o el 35% del comerç mundial de divises. Dia a dia hi tenen lloc transaccions financeres de l'ordre de 1,85 bilions d'euros, i segons els auditors nacionals, una tercera part de les empreses britàniques més grans no paguen cap impost al Regne Unit (ressenya de l'any 2007). Altrement no es pot oblidar la pràctica de "paradisos" fiscals i centres *offshore* que amaguen

entre 20 i 30 bilions de dòlars, en 2 milions de comptes ocults. Tot plegat ens fa entendre l'escapada al Brexit.

Tanmateix, una part important de la població britànica no és conforme a l'abandó d'Europa. Escòcia és, majoritàriament, proeuropea (62%); Londres, la capital, n'és partidària en un 75,5%; i l'Ulster (58%) vota continuïtat. Els més joves s'hi manifesten a favor, els més vells, no. L'efecte Brexit, però, pot caure en populismes de "moda". Es troben a Holanda, Hongria o la francesa Marine Le Pen, ja apartada. Per posar ordre cal que la UE esdevingui sòlida en una autèntica unió bancària, en una unió fiscal i en una unitat política real. En cas contrari, Europa deixarà de ser Europa.